Čís. 6243.

Ku skutkovej podstate trestného činu podľa § 4 zákona o ochrane cti; pomer ku skutkovým podstatám podľa §§ 2 a 3 cit. zákona.

(Rozh. zo dňa 2. septembra 1938, Zm III 114/38.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti dr. A. a spol., obžalovaným z prečinu pomluvy tlačou, zmätočnú sťažnosť súkromného žalobcu zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Zmätočnou sťažnosťou, založenou na dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., sa domáha súkromný žalobca, aby obžalovaný dr. A. bol uznaný vinným prečinom podľa § 2, alebo podľa § 3, alebo podľa § 4 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Zmätočnej sťažnosti nemožno priznať oprávnenie.

V inkriminovanom článku sa v podstate vytýka súkromnému žalobcovi, že rozsudkom, vyneseným krajským súdom trestným v Budapešti pod číslom .... bol pre vydieračstvo odsúdený na osem mesiacov väzenia a na stratu úradu a politických práv.

Na základe pripusteného a prevedeného dokazovania však súdy nižších stolíc zistily, že tvrdená skutočnosť zodpovedá pravde. Z tohoto dôvodu je tu preto vylúčená skutková podstata prečinu podľa § 3, resp. podľa § 2 zák. na ochr. cti, ktorá v prvom rade predpokladá nepravdivosť sdelenej skutočnosti, a neni prípustný ani dôkaz pravdy.

Správne preto dovodily nižšie súdy, že tu prichádza v úvahu jedine skutková podstata prečinu podľa § 4 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n., najmä vzhľadom na to, že súkromnému žalobcovi v horeuvedenej veci uložený a obžalovaným mu vytýkaný trest, ktorý síce podľa zistenia nižších súdov ani vykonaný, ani preminutý nebol, podľa obsahu príslušných trestných spisov v dobe uverejnenia závadného článku bol zrejme už p r e m l č a n ý.

Ku skutkovej podstate trestného činu podľa § 4 zák. na ochr. cti sa však ďalej vyžaduje, aby výčitka trestu sa stala v úmysle odsúdeného pohaniť a že odsúdený (v tomto prípade súkromný žalobca) nezavdal príčiny k tejto výčitke.

Z obsahu inkriminovaného článku samého a zo zistených skutočností plynie, že podnet k uverejneniu tohoto článku zavdal útok (tedy chovanie) súkromného žalobcu proti obžalovanému dr. A., česť ktorého súkromný žalobca predtým v článku, uverejnenom v časopise »M. U.« dňa 6. decembra 1934, napadol neobyčajne hrube a výtkami dotýkajúcimi sa jeho osobného charakteru.

Je preto zrejmé, že obžalovaný dr. A. závadný článok, v ktorom sa poukazuje na skoršie odsúdenie súkromného žalobcu, napísal, resp. uve-

rejnil len na svoju obranu proti útoku súkromného žalobcu, sledujúc pri tom cieľ oprávnene hájiť svoju česť a súkromný svoj záujem upozornením na nespoľahlivosť obžalovaného následkom odsúdenia pre trestný čin zo zištnosti, nemožno však dovodiť, že obžalovaný konal v úmysle súkromného žalobcu pohaniť.

Nie sú tedy splnené všetky náležitosti trestného činu podľa § 4 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. a preto vrchný súd sa nemýlil a nezavinil vytýkaný zmätok, keď potvrdiac rozsudok prvej stolice podľa § 326, čís. 1 tr. p. oslobodil obžalovaného dr. A. od obžaloby.

Čís. 6244.

Zmätočnosť rozsudku podľa § 518, predposl. odst. tr. p., ak súd učinil základom svojho rozhodnutia o úhrnnom treste aj trest premlčaný.

(Rozh. zo dňa 6. septembra 1938, Zm III 220/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A., obžalovanému zo zločinu úmyselného zabitia človeka, čiastočne vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného, rozsudok krajského súdu z dôvodu zmätočnosti podľa § 518, predposl. odst. tr. p. zrušil vo výroku, ktorým bol v úhrnný trest slúčený aj trest, vymeraný rozsudkom okresného súdu v K. zo dňa 4. februára 1936, č. j. T 30/36-5, a pominul tento výrok. — — — —

Dôvody:

Proti rozsudku krajského súdu, ktorým bol obžalovanému vymeraný úhrnný trest, uplatnil obžalovaný zmätočnú sťažnosť čo do výšky úhrnného trestu a preto, že trest vymeraný rozsudkom okresného súdu v K. č. j. T 30/36-5 nemal byť do úhrnného trestu pojatý, lebo je už odpykaný.

Pokiaľ sa týka ostatnej námietky, je treba priznať zmätočnej sťažnosti oprávnenie v tom smere, že uvedený trest nemal byť slúčený v úhrnný trest.

Krajský súd učinil základom svojho rozhodnutia o úhrnnom treste aj tento trest, vymeraný rozsudkom okresného súdu v K. zo dňa 4. februára 1936, č. j. T 30/36/5, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre prestupok podľa § 41 tr. z. o prest. na tri dni uzamknutia ako trest hlavný a 100 Kč peňažitý trest ako trest vedľajší, a to bezpodmienečne.

Tento rozsudok sa stal pravoplatným dňa 10. júna 1936 a nariadenie výkonu trestu bolo vydané dňa 6. októbra 1936.

Tak podľa obsahu spisov, ako aj podľa konaného šetrenia až do dňa zahájenia pokračovania o vymeraní úhrnného trestu, t. j. do dňa 11. februára 1938 tento trest vykonaný nebol, ale tiež odo dňa 6. októbra 1936 až do tohoto dňa sa nestalo žiadne súdne opatrenie, smerujúce proti obžalovanému pre súdený prestupok.